

HORTOBÁGYI HÍRADÓ

KARÁCSONYI KÜLÖNSZÁMA

2018. december • XXI. évfolyam 3. szám

A Siker, a Jólét és a Szeretet

Egy asszony kijött a házból, és látta, hogy három, hosszú, fehér szakállú öregember üldögél ott, akiket nem ismert. Megszólította őket:

– Éhesnek látszotok. Kérlek, gyertek be és egyetek valamit.

– Itthon van-e a ház ura? – kérdezték.

– Nem. – válaszolta az asszony. Nincs itthon.

– Akkor nem mehetünk be. – felelték.

Amikor este a férje hazaért, az asszony elmesélte, mi történt.

– Menj, mondd meg nekik, hogy itthon vagyok, és hívd be őket!

Az asszony kiment, és újra behívta az öregeket.

– Együtt nem mehetünk be a házba. – felelték.

– Miért nem? – kérdezte az asszony.

Az egyik öreg magyarázatba kezdett:

– Az ő neve: Jólét. – mutatott egyik barátjára.

– Az ő neve a Siker, az én nevem pedig Szeretet.

– Most pedig menj vissza a házba, és beszéld meg a férjeddal, melyikünket akarjátok behívni.

Az asszony bement hát, és elmondta a férjének, amit az öreg mondott.

A férj megörült.

– Ez nagyszerű!! – mondta.

– Ebben az esetben hívjuk be Jólétet.

Hadd jöjjön be, és töltsen meg a házunkat jóléttel!

A felesége azonban nem értett egyet.

– Kedvesem, miért nem hívjuk be inkább a Sikert?

A menyük, aki eddig csendben hallgatta őket, most előállt saját javaslatával.

– Nem lenne jobb a Szeretetet behívni? Az otthonunk megtelne szeretettel!

– Hallgassunk a menyünkre. – mondta végül férj a feleségének.

– Menj, és hívd be Szeretetet, hogy legyen a vendégünk!

Az asszony kiment, és megkérdezte a három öreget,

– Melyikötök Szeretet? Kérlek, gyere be, és legyél a vendégünk.

Szeretet felállt, és elindult a ház felé.

A másik kettő szintén felállt, és követték társukat. Az asszony meglepve kérdezte Jólétet és Sikert:

– Én csak Szeretetet hívtam, hogy lehet, hogy ti is jöttök?

Az öregek egyszerre válaszoltak:

– Ha Jólétet vagy Sikert hívtad volna, a másik kettőnek kint kellett volna maradnia. De mivel Szeretetet hívtad, ahová ő megy, oda mi is vele tartunk. Mert ahol Szeretet van, ott megtalálható a Jólét és a Siker is!!!

(Ismeretlen szerző)

*Aldott, békés Karácsonyt
és Boldog Új Évet Kívánok*

*az önkormányzat
képviselő-testülete*

és valamennyi dolgozója nevében!

Vincze Andrásné
polgármester

„Ne féljete! Nagy örömet adok tudtul nektek és majd az egész népnek. Ma megszületett a Megváltónk, Krisztus az Úr.” Lk 10–11

Egyre nehezebb a mai idők zűrzavarában karácsonyi örömet hirdetni. Ha beletekintünk a világba, hajlandók vagyunk csatlakozni a költő írásához: „az egész világ kétségbeeséséig szomorú” (N. Lenau) Könnyű nektek kedves angyalok, örömről beszélni és arra biztatni minket, hogy ne féljünk. Ti kívül éltek a földi félelmek övezetén, mi azonban egyre félelmetesebb világban élünk.

Vajon mit szól ehhez az Isten? Mit mond a testi-lelki nyomorúság áradó tengere

Jézus Krisztus születése!

láttán? A válasz igen rövid, Isten nem szól semmit. Isten nem ígéretet, nem beszél, hanem cselekszik. Beáll ebbe a félig kész világba. „A teremtés műve kaland. Isten kalandba bocsátkozott. Kockázatot vállalt. Az emberek előtt megnyitotta a szabadság ösvényeit, amelyet veszélyek szegélyeznek. És ha Isten most teremt, most bocsátkozik kalandba, fogadja el a könnyek és a vér eshetőségét, valóságát. Nemcsak a mi könnyeinket és vérünket.” (Varillon, Isten alázata, 144.)

Karácsonyi örömhír legfontosabb mondanivalója: Isten nem beszél, hanem cse-

lekszik. Véghezviszi a megtestesülést, beleállítja Fiát az emberi történetbe. Nem állítja meg a gonosz lépteit, nem változtat erőszakkal a világ szerkezetén. Vállalja életünket, vállalja szenvedéseinket, vállalja halálunkat és feltárja előttünk az ebből születő jövőnket. Megszületett a Megváltó, hogy megindítsa az emberiség átváltoztatását. Felénk nyújtja kezét, hogy erőt adjon nekünk, hogy a világot és környezetünket jobbá tegyük. Nem véletlen, hogy mindazok, akik elfogadták, megfogták Jézus kezét, megszabadultak mindenféle

félelemtől, mert Isten nem beszél, hanem cselekszik.

Föllépteti a szenteket és rajtuk mutatja meg szeretete átváltoztató hatalmát. Az embereknek nem kell követni Káin és Júdás apostol cselekedetét. Szent lehet, ha befogadja Jézust az életébe. Jézus azért született meg Betlehemben, mert azt akarja, hogy ne csupán a magasságban, hanem a földön is félragyogjon az isteni szeretet dicsősége.

Engedjük, hogy a megszületett Megváltó belépjen az életünkbe és boldoggá tegyen minket, családunkat és rajtunk keresztül embertársaink életét.

Hasulyó János
rk. plébános

Wass Albert: Az elfeledett karácsony szellemében...

Ideje, hogy emlékezzünk: Karácsony nem Santa Claus (Télapó), nem színes papírba csomagolt ajándék, cicomás bolti kirakat, arany, ezüst és gyémánt csillogást utánozó olcsó festék és üveg. Karácsony még csak nem is a karácsonyfa, a maga plasztik-fenyőivel, sziporkázó villanygyertyáival, aranyzsinóron csüngő angyalival. Mindez a valóságban nem egyéb, mint egy emlékezés, amit aprópénzre váltott föl az idő során az emberiség kalmárszellemének mindenben hasznos kereső praktikuma.

Karácsony az Úr Jézus születésének napja. Egy új világnézet, egy új filozófia elindulásának napja, mely a múlt tanaival szemben meghirdette a szeretetet, mint gyógyító, jóvátevő, sikerre vezető és boldogságot biztosító Isteni erőt.

Szinte kétezer esztendő eltelt azóta, de az emberiség állásfoglalása a szeretet tanával szemben vajmi keveset változott. Templomok épültek ugyan a szeretet vallásának tiszteletére, s a civilizált világ urai illedelemből el-el járnak ezekbe a templomokba. De tetteik fölött továbbra is a gyűlölet uralkodik, akár csak a kőkorszak idején. Gyűlölet

irányítja országok, és nemzetek politikáját. Gyűlölet melléktermékei: félelem, irigység, bizalmatlanság, elfogultság, káröröm, önzés, gonoszság kötözik gúzsba az emberiség lelkét, bénítják tehetetlenné a jó szándékok csiráját, s kényszerítik rabszolgaságba az emberek millióit.

Addig nem lesz békesség ezen a földön, amíg a szeretet uralma el nem érkezik. Addig nem lesz igazság, boldogság, megelégedés ezen a földön, amíg az emberi cselekvés legfőbb mozgatóereje nem a szeretet. Mert a szeretet az egyetlen pozitív energiaforrás ezen a világon, mely jóvá tudja változtatni a rosszat, igazsággá az igazságtalanságot, békességgé a háborúságot és szabadsággá a rabságot. S a karácsony célja az, hogy erre emlékeztessen.

Mi, egyébként, a magunk kis erejéből nem sokat tehetünk a világ megváltoztatására, ez igaz. De meggyújthatunk egy kicsi gyertyalángocskát, a magunk emberségének lángját a gyűlöletnek, elfogultságnak, irigységnek, közömbösségnek ebben a szénfekete éjszakájában. Kicsike tért világít meg csupán egyetlen pislogó lángocská ebben a szörnyű-

ségesen nagy sötétségben. De itt egy fénypont, és amott egy fénypont, s oda túl egy harmadik meg egy negyedik; mégiscsak jelt ad arról, hogy emberek vagyunk, hogy a sötétség mélyén emberek is élnek, s hogy nincs veszte még minden. Hogy rajtunk embereken múlik csupán: meggyújtjuk-e valamennyien a várakozó szeretet lángját, vagy nem. Hogy a sötétség, mely körülvesz, az embertelen hideg, mely lefagyasztja gyermekeink arcáról a mosolyt,

nem emberfeletti titokzatos hatalom reánk erőszakolt büntetése, hanem mindössze az emberi lélek fényének hiánya. A te hiányosságod, az én hiányosságom, valamennyiünk hiányossága.

Ennek a karácsonynak, az igazi, az elfeledett karácsonynak a szellemében mi meg kívánunk gyújtani ma egy kicsike olajmécses a magunk különösen sötét és különösen hideg magyar éjszakájában...

Baloghné Hajdú Krisztina
lelkipásztor

Szalacsi Libafesztivál

Immár második alkalommal vettünk részt az érmelléki testvértelepülésünkön, Szalacson megrendezett Libafesztiválon.

Párizsban járt az ős

– és a hortobágyi nyugdíjas tornacsapat

Az „Egészséggel az életért” nyugdíjas társulás eddigi legnagyobb vállalkozása vált valóra októberben. Illés Dóra barátnőnk évek óta dédelgett álma – miszerint hetvenedik születésnapját Párizsban szeretné megünnepelni – vad vágyakat keltett a többiekben is: menjünk Párizsba!! A létszám hamar 15 főre duzadt (ez még kezelhető egy világvárosi forgalomban) és tavasztól megkezdődtek az előkészületek.

Dóra hihetetlen gondossággal mindent előkészített: részletesen kidolgozta az útitervet, olcsó repülőjegyet váltott, szállást foglalt le, online megvette a belépőket a leg híresebb látnivalókhoz, személyre leosztott költségvetést készített, valamint intenzív társalgási nyelvkurzusra járt, hogy felfrissítse a régóta nem használt francia nyelvtudását. Nagyon fontos volt mindez, mert idegenvezető nélkül, tömeg közlekedve jártuk be ezt a hatalmas metropoliszt. Az elutazás előtt még arra is szántak időt Tuza Magdival, hogy Párizs metró térképét kitanulva előre megtervezzék a közlekedési útvonalainkat (ennek köszönhető, hogy mindenhová pontosan odaértünk, nem tévedtünk el, nem veszítettük el egymást, minden olajozottan működött.

Végre eljött október 1. az indulás napja, izgatottan szálltunk be Debrecenben a repülőgépbe, sokan most estek át a tűzkeresztségen. Szerencsére szép időben sima utunk volt, bő két óra múlva már a Paris Beauvais reptéren kerestük a buszt, ami bevitt a 80 km-re levő városközpontba. Úgyesen megtaláltuk a szállásunkat és tudomásul vettük, hogy a kispénzű turistáknak kitalált Formal szállodalánc nem a Hilton. De minden tiszta és

higiénikus volt, vidáman megosztottunk a három szintes emeletes ágyakon, megrendeltük a reggelit, ami jó ötletnek bizonyult. Reggel friss francia péksütemény, vaj, lekvár, méz, narancslé, kávé, tej,

forró csoki várt minket korlátlan mennyiségben, tele gyomorral vágtunk neki a város felfedezésének

Első állomásunk kötelezően az Eiffel torony volt, felmentünk a második emeletig, megcsodáltuk az élénk táruzó panorámát. Az előre megváltott jegyek birtokában kajánul néztük a sorban álló tömeget, minket azonnal beengedtek. Jól kibámészkodtuk magunkat és tovább gyalogoltunk az Invalidusok templomába, pillantást vetettünk Napóleon sírjára és megnéztük a katonai iskolát is, ahol a későbbi hadvezér tanult. Átmentünk a csodaszép Alexandre hidon, megnéztük a királyi palotákat, melyek egyikében a Louvre múzeum található.

Ezt követte a Concorde tér, szegény Marie Antoinette királynő lefejezésének helyszíne, a térnél kezdődik Párizs „főutcája” a híres Champs Elysées. Két km-t sétáltunk az első felében fás-ligetes, gyönyörű palotákkal, a második

felén gazdag, elegáns üzletekkel szegélyezett úton. Betévedtünk egy parfümériába, de nem a mi pénztárcánkra szabják ezeket a boltokat. Néhányunk bakancslistáján szerepelt a „KÁVÉZÁS A

CHAMPS ELYSÉES-N, ezt most már kihúzhatjuk. Az utca végén áll a Grande Armée dicsőségét hirdető Diadalív, így első napunkon kellőképp megemlékeztünk Napóleontól, ideje volt a város más értékeit is megismerni.

Újra metróra szálltunk és irány a művésznegyed. A Montmartre egy dombon terül el, a hangulatos, szűk utcákban zajlik az élet, portréfestők állnak a turisták rendelkezésére, különféle butikok, édesség szaküzletek, borozók kínálják magukat. A domb tetején áll a csodálatos Sacre Coeur, a szent szív temploma, amely nagy hatással volt ránk. Ittunk nagyon finom gyümölcsös forralt bort, mert már hűvösödött a délután, majd 17 km gyaloglás után az első napunkat befejeztük.

A második napot teljes egészében Versailles-nak szenteltük, ahová a RER (a francia HÉV) igénybevételevel jutottunk el. Nagyon élveztük, amikor betoppant

a kocsinkba egy harmonikás ember és hamisítatlan francia zenével szórakoztatott bennünket. Persze a végén körbe járt a kalappal. Maga a kastély és a park lehengerlő élmény, nem csoda, hogy a Napkirály és utódai ilyen mérvű pazarlása nyomán kitört a nagy francia forradalom. Megnéztük a legfontosabb részeit, elámultunk a Tükör galéria pompáján, aztán kimenekültünk a turista áradat elől a parkba. Gyönyörű idő volt, a 800 hektáros park annyi látnivalót kínált, hetek kellenének, hogy mindent bejárjuk. Azért nem hagytuk ki a Kis- és Nagy Trianon palotákat (a jogfosztó békeszerződés szomorú apropója miatt sem), számunkra emberközelibb, szebb élmény volt, mint a nagy kastély látványa. Délutánra csordulig teltünk a látnivalókkal, a kellő számú km is benne volt a lábunkban, elindultunk a RER-hez. De a sors úgy hozta, hogy a mi vonalunkon épp aznap történt egy gázolás, leállt a közlekedés, leszállítottak a vonatról. Nagy nehezen kiderült, hogy egy másik állomásra átgyalogolva haza tudunk jutni, igaz egész más kerületbe érkezünk meg. De mi már profik voltunk, s a város metró hálózata tökéletesen megoldja a közlekedést. Ezt a kalandot is túléltek, jól elfáradtunk, éjszaka nem kellett altatót bevenni senkinek.

A harmadik napra a Notre Dame katedrális és környéke volt a program. Átmentünk a híres Pont Neuf-ön, amely a 37(!) Szajna híd közül a legöregebb. Besorakoztunk a Notre Dame előtt kigyózó sorba, a bejáratnál gyakorlatlan nyitogattuk a táskánkat a biztonsági őröknek, az utunk során teljesen megszoktuk, hogy bárhová megyünk, ez a kötelező procedúra. Hosszú

időt töltöttünk ebben a csodálatos templomban, szerencsénkre épp a bent létünk alatt kezdett el énekelni egy kamarakórus, gyönyörű egyházi énekek szóltak a hatalmas tér remek akusztikájában.

Fontos zárandokhely következett ez után, a Szent Mihály tér, itt a szobor előtti korlátra nemzeti színű szalagot kötöttünk, végig mentünk a Boulevard de St. Michelen, amelyen Ady Endre sétált valaha és megírta a „Párisban járt az ősz”-t. Kiültünk a Sorbonne kávézó teraszára, isteni gourmand kávé ittunk és Dóra mp3 lejátszójáról meghallgattuk a verset Kállai Ferenc előadásában. Egy kicsit megkönnyeztük.

Aztán jött a nap fénypontja, a gyönyörű Luxembourg kert. Végre kilazulva, ráérősen élvezhettük a párizsi verőfényt, éppúgy mint a városla-

kók, akik összetolt székeken napoztak, eszegettek, traccsoltak, nézték a kacsákat, szóval éltek.

Hazafelé még útba ejtettük az Operát (megállapítottuk, hogy a miénk szebb) és a kihagyhatatlan Moulin Rouge-t, de csak kívülről, mert a belépő két repülőjegy ára lenne. Kis pihenés, búcsúva-

csorázás után még várt ránk az esti csúcsmélység, a kivilágított Eiffel torony, ami felülmúlta a képzeletünket.

Egy újságcikkbe nem fér bele ennek a néhány napnak a rengeteg történése, hogy mennyit nevtünk mindenben, a metró hihetetlen zsúfoltságán, a folytonos le-fellépcsőzésen, mert elvéte volt

csak mozgólépcső, a szállás kényelmetlenségein, a sokszínű, kavargó embertömeggel való ütközéseken. Voltak gasztronómiai élményeink, megkóstoltuk a híres hagyományost, ízlett a ropogós baguette, a croissant, az ismeretlen nevű perecek, sütemények, a francia sajt, a finom kávé. Levontunk tanulságokat is, egyik legfontosabb, hogy manapság bankkártya nélkül nem szabad útnak indulni, mert egy nagyvárosban ritkán fizethetünk készpénzzel. Büszkék vagyunk magunkra, komoly erőpróbának feleltünk meg és elmondhatjuk, hogy a csapat legvagányabb, legkitartóbb, minden multságban benne levő tagja a mi 83 éves Petrikné Marikánk volt. Már tervezzük a következő utunkat.

Fazekas Katalin

December első vasárnapján Újváros, Füzesabony, Nagyhegyes, Böszörmény, Nánás, Nádudvar, Sámson, Szoboszló, Tiszacsege és Hortobágy pásztorasága gyülekezett a debreceni Kistemplom előtt. Szakács György és Zsoldos Tibor lelkészek együtt köszönték meg, hogy elfogadtuk a legidősebb debreceni templom református közösségének meghívását. A közösség kórusának műsora alatt kapott lángra a templom előtti pászortűz. Arról Szőnyi Imre bátyánk vett lángot, azt kísérve vonultunk be az Istentiszteletra és a pászortűz lángja gyújtotta az első adventi gyertyát.

Zsoldos István tiszteletes igehirdetésé-

Debreceni Pásztoradvent

nek központjában egy Lukács Evangéliumból kölcsönzött gondolat állt: „Ha valakinek közületek száz juha van, és elveszít közülük egyet, vajon nem hagyja-e ott kilencvenkilencet a pusztában, és nem megy-e addig az elveszett után, amíg meg nem találja? (Lukács 15.4)”

Az Istentisztelet után átsétáltunk a Lycium Hotelbe, ahol Debrecen városa látott vendégül bennünket. Majd közösen megnéztük a „Kincsem” című magyar filmet.

Sötétedéskor, már fáklyákkal a kézben érkezünk a városháza udvarára, ahol a Kispendely énekegyüttes műsorát az újvárosi fiatalok Betlehemes játéka követte. Az udvaron meggyújtott pászortűz lángjába mártott fáklyákkal a kezünkben vonultunk a Debreceni Népi Együttessel közösen a Nagytemplom elé. Így „páholyból” láthattuk a városi gyertyagyújtást és a díszkivilágítás látványos „felkapcsolását”.

Köszönjük a Kistemplom református közösségének és Debrecen városának!

2018. december 8-án, hagyományainkhoz híven idén is megrendeztük a Faluházi Advent rendezvényünket a Titi Éva Faluházban.

Réggel nyolc órától az árusok portékáinak széles kínálatából válogathattak az érdeklődők. Kézzel készített

tárgyak, -díszek, karácsonyi ajándékok, festmények csalogatták a vásárlókat.

A délelőtti folyamán a gyermekeket játszótérre fogadta, készíthettek karácsonyi díszeket, mézeskalácsot süt-

Adventi Vásár

hettek. Délután a „Mi ketten a Tarkabarkák” bábosok Ihók és Mihók című bábjátéka nyújtott felejthetetlen élményt.

Az adventi vásár napja meghittén, kellemesen telt.

Köszönetet mondunk a rendezvény valamennyi szervezőjének, támogatójának és közreműködőjének, akik önzetlen munkájukkal hozzájárultak a nap sikeréhez!

Kellemes Karácsonyi Ünnepeket Kívánunk Mindenkinek!

December elején parlamenti látogatást tettünk a Hortobágyi Délibáb Népdalkör tagjaival. Az Országgyűlés házában Bodó Sándor államtitkár úr, térségünk országgyűlési képviselője fogadott és kalauzolt bennünket. A látogatás alkalmával megtekintettük a Szent István Bazilikát is, ahol

„Tízévesek” Budapest

idegenvezető kíséretében néztük meg a Szent jobbot, megismertük a templom és a freskók történetét. A nagy hideg ellenére felmentünk a Panoráma kilátóba, ahol gyönyörű kilátás nyílt fővárosunkra.

Csodás kirándulás volt,

amelyet az idén 10 éves népdalkörrel töltöttünk, akiknek ez úton is megköszönöm évtizedes munkájukat, színvonalas és élmény dús

közreműködésüket rendezvényeinken. Kívánom, hogy még sokáig énekeljenek a saját és mindannyiunk örömeire!

Vincze Andrásné
polgármester

Karácsonyi ünnepség az iskolában

Ünnepi szokások (regölés, betlehemezés)

A *regölés* a téli napforduló ősi, pogánykori szokása. Férfiak jártak házról-házra bőség- és termékenységaráztató rigmusokkal köszöntötték a háziakat. Általában karácsony másnapján, 26-án került rá sor, amikor különféle népi hangszerekkel (duda, dob, csengő stb.) is kísérték a regölést, a résztvevők pedig kifordított báránybőr bundát viseltek.

A regösök a házhoz való megérkezésükkor a házigazdától engedélyt kérnek, hogy elmondhassák az éneket, ezután beköszöntőt mondanak, majd következ-

nek a jókívánságok a háziaknak és az adománykérés.

A *betlehemezés* a magyar paraszti hagyomány egyik legismertebb és legnépszerűbb, többszereplős, dramatikus népszokása a karácsonyi ünnep-

körben. Tulajdonképpen pásztorjáték, azt a történetet meséli el, melyben Jézus születésekor a "három királyok" (a napkeleti bölcsek) meglátogatják a jászolban, barmok közt fekvő kisdedet és Máriát.

A betlehemezők, általában férfiak, legények vagy gyerekek betlehemet visznek magukkal, melybe fából, papírból készült szent család figurákat és állatokat helyeznek. A dramatikus játék részei a bekéredzkedés, a háziak köszöntése, a születéstörténet felolvasása vagy előadása, adománygyűjtés.

A karácsonyfa eredete

Mára az ünnep egyik legfontosabb jelképe a karácsonyfa lett, mely azonban jóval ősbibb szimbolikával bír, mint a keresztény ünnep maga. A fa az Ószövetségben is a kozmikus élet-erőt szimbolizálja, a pogány hitvilágokban gyakran az istenek lakhelye, a germánoknál pedig egyenesen a világ szimbóluma (Yggdrasil) is. Az életfa vagy a zöld ág élet-szimbóluma gyakran kapcsolódik a különböző ünnepek népszokásaihoz, így a téli napfordulóhoz és a karácsonyhoz is. A karácsonyi életfa ágait a népszokás szerint Katalin vagy Borbála napján állították vízbe, és az az ünnepre kizöldült, ezzel is az élet diadalát hirdetve a sötétség és a halál felett. Ezeknek a termőágaknak utódként jelent meg később a karácsonyfa is.

A szó eredete két évszázada még a földesúr részére karácsonyi adóként beszolgáltatott tűzifát jelentette. A német „Weihnachtsbaum” szó tükörfordításaként megjelenő karácsonyfa szokása protestáns, evangélikus gyakorlatból ered

a Rajna felső szakasza vidékéről. A 16-17. században már karácsonyi májusfák állítását említik ezen a helyen, ám ezt is komoly rendeletekkel szabályozták, melybe például azt is belefoglalták, hogy egy személy csak egy fát állíthatott. A szokás azonban továbbterjedt, és a 18. századra egész Németországban elterjedt. Ekkor már gyertyával feldíszített karácsonyfákat állítottak.

A szokás Berlinből került át Bécsbe, ahol a 19. század első évtizedeiben az arisztokrata családok és a művészek körében gyorsan elterjedt. A század közepén már a polgárcsaládok körében is megünnepelték ezt a napot, így külön érdekesség, hogy amikor 1860 karácsonykor Erzsébet királyné Madeira szigetén volt gyógykezelésen, Ferenc József e távoli helyre is küldött neki feldíszített fenyőfát. Angliába a német Albert szász-coburg-gothai herceg, Viktória királynő férje vitte az első karácsonyfát. A német területen kialakult szokás egész Európában elterjedt, kivándorlók révén a tengerentúli területekre is eljutott.

Kunkovác a Nemzet Művésze

A Magyar Művészeti Akadémia Nemzet Művésze díj Bizottsága a Nemzet Művésze címet adományozta, fotóművészet művészeti területen Kunkovác László Kossuth-díjas fotóművész, néprajzkutató, a Magyar Művészeti Akadémia rendes tagja részére a vizuális antropológia és az etnográfia módszereit alkalmazó,

kultúránknak, hagyományainknak örök érvényű igazságait feltáró, forrásértékű életműve elismeréseként és megbecsüléseként.

A Hortobágyért díjas Kunkovác legismertebb könyvei: Pásztoremberek, Kece, milling, marázsa, Nánási pásztorok, nánási vásárok, Táltoserő, Világjelek, Ősépítmények, Kőemberek.

Kunkovác Lászlónak gratulálunk és jó egészséget kívánunk!

A kettévágott töltött káposzta

Az 1880-as esztendőben a marhával és lóval nagyban kereskedő tőzsér ember, nemzeti Polgári András tekintélyes cívis nagygazda háza lakodalomnak adott otthont.

A város ötös fogatolású

Györfi József a debreceni vőfély egyesület első mestere fogta kézbe a ceremónia eseményeit.

A püspök elé vezetett megszeppent fiatal párt, a násznagy tiszteletteljes kérésére,

Az értelemre és az érzelmekre ható köszöntők váltották egymást a püspök, a főispán és a polgármester adta lelki táplálékként.

Révész Bálint püspök ezt követően invitálta a hortobágyi orvost:

– Gyere közelebb Matyi, hozz közénk jókedvet!

Dely jókedvűen szórakoztatta a derűs társaságot, szávaival meg-megcsipkedve a

harmincat, hanem harminchatot!- felelte mosolyogva Dely.

Kisvártatva ott gözölgött előtte a káposztás tál. A polgármester személyesen számolt ki harminchat tölteleket és tolta az orvos elé. A bőséges, kövér debreceni lakodalmi estebéd után a hírhedt gyomrú hortobágyi ember elkezdte nyelegetni a káposztákat. Minden villára szúrt káposzta egy falatként

díszhintóján érkeztek Révész Bálint püspök, Degenfeld József gróf főispán és Simonffy Imre polgármester urak.

Megjelentek a magisztrátus tagjai, az egyház nagytiszteletű papjai, kántorai, jelesebb tanítói, a ház orvosdoktorai, fiskálisok, rokon s koma cívissek, nemzeti családok bőséges serege.

A család egészségét sokra tartja a debreceni ember, ám a lábas jószágainak kórságoktól való oltalmazása sem kisebb teher. Így került hát a násznép közé a Polgáry család legfőbb orvosa, Dely Mátyás komám uram, a hortobágyi jószágorvos is.

megható beszéd után a főisztelendő úr összeeskette.

Az ültetést követően kezdtét vette az ünnepi étkezés. *A forró csigatésztás tyúklevest követték a debreceni konyha nehéz remekei: hideghús tormamártással, töltött káposzta főtt szalonnaszeletekkel, citromos, mazsolás ruca- és tyúkhúsos becsinált, malactokány, báránytokány és a mindenfélével töltött soklelű bélesek, fánkoc és tortafélék. Majd kisebb ejtőzést követően a ropogósra sült malacos, pulykás, kappanos, libás, rucás pecsenyék. Közben folyt a jó pálinka, meg a piros rácürmös és az ermelléki hamvas bakar.*

jelenlévő férfitársakat, kiváltképp a vénlegényeket.

A nagy vidámkodás közben a püspök úr egy különös kívánsággal állt elő:

– Matyi, te nagyevő hírében állsz. A kedvemért meg tudnál még enni harminc töltött káposztát?

– Nagytiszteletű uram kedvéért megeszlek én nem

csúszt le a torkán. Csak az utolsóval tett kivételt. Késével gondosan kettévágta.

– Matyi, azt miért vágta ketté? – kérdezte nevetve a püspök.

– *Hogy mondja meg a többieknek, mindegyikkel így fogok elbánni, ha ott merészelnek visszajönni, ahol lementek!*

Szoboszlói hagyományörző nap

A Hajdúsági Múzeum Janó Ákos „Pásztorok a Hortobágy mellyékén” című fotókiállításával és pásztoreszközeivel mutatkozott be a hajdúszoboszlói Kovács Máté Művelő-

dési Központ által szervezett Hagyományörző Napon. A Dömötör napi hagyományokat megidézte dr. Vajda Mária néprajzkutató. Gencsi Zoltán a pásztorok világát mutatta be

„Híresek-Örökösök-Velünk élők” című előadásában. Az előadásokat hajdúsági citeramuzsika követte a helyi citerazenekar előadásában. A slambuckóstoló után a Baka-

tor zenekar „Gyökereink” című lemezbemutató koncertjét hallgathattuk. A bensőségesen szép estét Jeremiás Lajos vezetésével hajdúsági táncház zárta.

Szeretethimnusz karácsonyra (Pál apostol alapján)

Ha a házamat fenyőágakkal, gyertyákkal, égőkkel és csilingelő harangocskákkal díszítem fel, de a családom felé nincs bennem szeretet, nem vagyok egyéb, mint díszlettervező.

Ha a konyhában fáradozom, karácsonyi süteményeket sütök kilószámra, ízletes ételeket főzök, és az evéshez csodálatosan megterített asztalt készítek elő, de a családom felé nincs benne szeretet, nem vagyok egyéb, mint szakácsnő.

Ha a szegénykonyhában segédkezem, az öregek otthonában karácsonyi énekeket, és minden vagyonomat segélyként elajándékozom, de a családom felé nincs bennem szeretet, mindez semmit nem használ nekem.

Ha a karácsonyfát csillogó angyalokkal és horgolt hópelyekkel díszítem fel, ezernyi ünnepen veszek részt, a templomi kórusban énekelek, de Jézus Krisztus nincs a szívemben, akkor nem értettem meg, miről is szól a karácsony.

A szeretet félbeszakítja a sütést, hogy a gyermekét megölelje.

A szeretet hagyja a lakásdíszítést, és megcsókolja a házastársát.

A szeretet barátságos az idő szűke ellenére is.

A szeretet nem irigyel másokat házukért, amiben jól kiválasztott karácsonyi porcelán és odaillő asztalterítő van.

A szeretet nem kiált rá a gyerekekre, hogy menjenek már az útból, hanem hálás érte, hogy vannak, és útban tudnak lenni.

A szeretet nem csak azoknak ad, akiktől kap is valamit, hanem örömmel ajándékozza meg épp azokat, akik ezt nem tudják viszonzni.

A szeretet mindent elvisel, mindent hisz, mindent remél, mindent eltűr.

A videojátékok tönkre mennek, a gyöngysorok elvesznek, a számítógépek elavulnak, de a szeretet ajándéka megmarad.

A szeretet soha el nem múlik.

Áldott karácsonyi készülődést!

Bordás csapszík

Felhívás

Tájékoztatjuk a lakosságot, hogy az Országgyűlés elfogadta a Nemzeti Agrárgazdasági Kamara (NAK) kezdeményezésére az illegálisan kialakított kutak bíróságmentes engedélyeztetési időszakának meghosszabbítását 2018 év végéről 2020 végéig.

A köztünk felcseperedett Bordás Ádám Újvároson, a puszta szélén álló házának udvarára olyan enyhelyet álmódott, ami a tágabb családjának és baráti társaságának befogadására is képes. Az átalakított helyiségben találunk kármentőt, egyszerű asztalokat és székeket, a falon a puszta népét ábrázoló képeket. A gazda nem sokat törte a fejét névadáson, mert a legfontosabb kikötése az volt, hogy „szík” kifejezés legyen benne. Rögtön le is csapott a „Bordás csapszík”-re.

November közepére invitált bennünket Ádám, hogy vegyünk részt a keresztelő cécón. Örökös- és velünk élő pásztorok társaságában topogtunk az udvaron az üstben rotyogó birka és slambuc tűzének melegében. Ahogy előke-rültek a zenészek nevet adtunk, felavattunk, koccintottunk, lakmározottunk, daloltunk, táncoltunk, duhajkodtunk. Volt ott minden, ami egy rendes falusi csapszékben megtörténhet...

És még mi minden megtörténhet. Felkészül-tél Ádám?

Receptre bor és jászol

Dely Mátýáska édesanyjának teje elapadt, dajkát nem találtak a faluban. Cukros, meleg tejes búzakenyéren tengődött a gyermek. Gyomra és belei elgyengültek, ízületei és izmai a csúztól eltorzultak, kacska járásúvá vált.

A Simándy nevű orvos Böszörményből, gyakran megfordult gyógykovácskomájának, Deli Istvánnak a portáján.

– Komám, ebben a fiúcskában alig pislákol az élet! – fordult a kovácsmesterhez.

– Ez a nagy bánatunk. Még

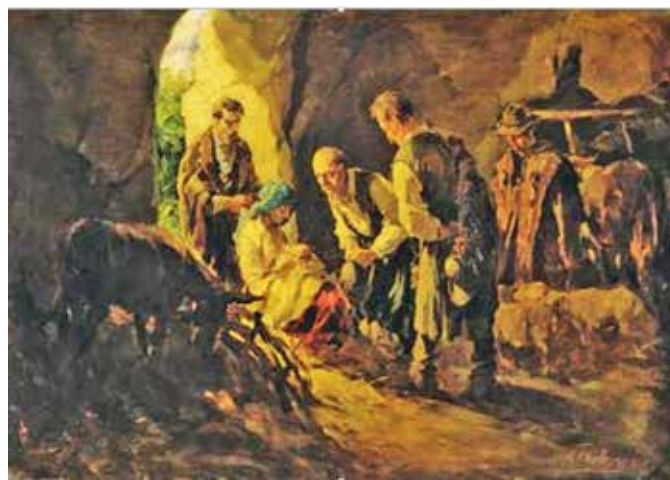
a vizet sem állja a gyomra.

– Én sem innám. Az újvárosi kutak vize békának való! – gondolkodott el az orvos.

– A meleg, mézes bort próbáljátok meg. Az lesz a renyhe gyomornak megfelelő orvosság.

– Mondasz valamit, hiszen a hozzám hozott gyenge bendőjű jószágokat borral, többnyire sikerrel vajákolom.

Mátýáska inntől kezdve nem látott vizet. Simándy tanácsára a gyermeket sokat vitték friss levegőre, napsű-

tésben kinn altatták és ahogy lábra kapott, sétáltatták.

Sőt állította, hogy a betegeskedőknek a jószágok testhar-

mata is jót tesz. A gyermek így rendszerint jászolban lévő kis fekhelyén, a jószágok meleg párájában szunyadt el...

Angyalhal

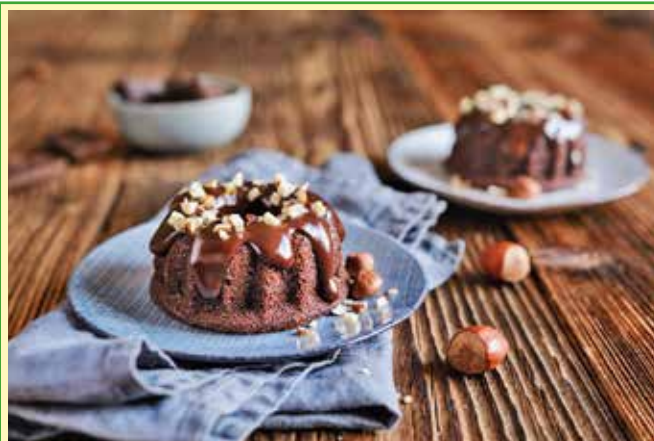

Hozzávalók: 4 db pisztráng, tengeri só, fehér bors, rozmarin, kakukkfű, olívaolaj, citrom, mandulaforgács

Így készül: A pisztrángokról lekapargatjuk a pikkelyeket, a szemeiket eltávolítjuk. Besózzuk őket, a belsejükbe hintünk egy kevés borsot, illetve elosztunk bennük néhány ág rozmarin és a kakukkfű lecsipkedett levelét.

A halakat sütőpapírral bélelt tepsibe tesszük, meglocsoljuk az olívaolajjal, és a 200 fokra előmelegített sütőbe tesszük 10 percre. Azután megfordítjuk őket, és további 10 percig sütjük. A citromokat felvágjuk szeletekre, és elrendezzük azokat 4 db tányéron. Rájuk fektetjük a pisztrángokat, végül megszórjuk őket egy kevés mandulaforgáccsal. Petrezselymes burgonya és száraz fehérbor illik hozzá.

Forrás: mindmegette.hu

Adventi kuglófocska

Hozzávalók: 10 dkg étcsokoládé, 7 dkg vaj, 3 db tojás, 10 dkg porcukor, 8 dkg liszt, 5 g sütőpor, 2,5 dkg őrölt mandula, 2 ek kakaópor. Az öntethez: 1 dl tejszín, 20 dkg étcsokoládé, 4 ek kávélikőr, mogyoró

Így készül: Az étcsokoládét és a vajat egy lábasban folyamatos kevergetés mellett felolvasztjuk, majd hagyjuk kihűlni. A tojásokat szétválasztjuk. A sárgáját habosra keverjük a porcukorral, a fehérjét kemény habbá verjük, és óvatosan összeforgatjuk a sárgájával. A lisztet összekeverjük a sütőporral, az őrölt mandulával és a kakaóporral. A tojásos masszához hozzákeverjük a lisztes keveréket, majd a csokis-vajas krémet. Mini kuglófformákat kivajazunk és kilisztezzük és beleöntjük a tésztát. 180 fokra előmelegített sütőben 45 percig sütjük.

Az öntethez a tejszínt felmelegítjük. Egy másik lábasban felolvasztjuk az étcsokoládét. Hozzáadjuk a tejszínt és a kávélikőrt. A kihült mázt ráöntjük a süteményekre, megszórjuk durvára vágott mogyoróval és hagyjuk megszilárdulni. Öreg tokajival kínáljuk.

Forrás: mindmegette.hu

Karácsonyi libacomb

Hozzávalók: libacomb, libamáj, darált libahús, tojás, só, bors, rozmarin, vöröshagyma, olaj. Káposztához: vöröskáposzta, cukor, olaj, fokhagyma, só, római kömény, vörösbors, balzsamecet, szilvabefőtt.

Így készül: Keverjük össze a megtisztított, felcsíkozott libamájat, a tojást, egy kevés sót és borsot, majd dolgozzuk össze a darált hússal, a felaprított rozmarinjal és a meghámozott, finomra vágott vöröshagymával.

A megmosott libacombokon óvatosan lazítsuk fel a bőrt, töltjük alá a darált húsos keveréket, majd a sózzuk és borsozzuk meg. Tegyük mindet tepsibe, öntsünk alájuk egy kis vizet és az olajat. Fedjük le alufóliával, és süssük 160 fokon 2,5-3 órán keresztül.

A káposztát a hozzávalókkal a szokásos módon pároljuk, csak az utolsó 10 percben hozzáadjuk a kimagozott és félbevágott szilvákat. A töltött combokat káposztával, újhagymás krumplival tálaljuk és vörösborral kínáljuk.

Forrás: mindmegette.hu

Mikuláskorty

Hozzávalók: 5-6 darab jégkocka, 2,5 dl hibiszkusz tea, 1 db lime, 4 ek tequila, 1 ek agavé szirup (elhagyható)

Így készül: Elkészítjük a teát és hagyjuk kihűlni. Majd összerázzuk a lime levét, a tequilát, az agavé szirupot és 1-2 szem jégkockát. Cukorba mártott pohárban kínáljuk. Hamar elfogy.

Forrás: mindmegette.hu